

Zwakheid – vlog

Lezing: 2 Korintiërs 12:1-10 (BGT)

Tekst: 2 Korintiërs 12:9 (NBV)

⁹maar hij zei: 'Je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid.' Dus laat ik mij veel liever voorstaan op mijn zwakheid, zodat de kracht van Christus in mij zichtbaar wordt.

Lieve mensen,

Waar woont God?
In de hoge, in het heilige,
waar geen mens hem ziet.
Waar woont God?
Bij de zwakken, bij de kleinen,
die stuk zijn van verdriet.

Dit is de tekst van een prachtig klein liedje van Elly en Rikkert.
Gebaseerd op een Bijbeltekst uit Jesaja:

¹⁵Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is: in den hoge en in het heilige woon Ik en bij de verbrijzelde en nederige van geest. (Jesaja 57:15a, NBG51)

Waar woont God? Dat is ook een belangrijke vraag in deze tijd! We missen de kerkdiensten. We missen de ontmoeting. Ook als het straks 1 juli geweest is wordt het voorlopig niet meer zoals vóór Corona. Afstand houden is het devies. Zeker als je er ook nog bij zingt. Totdat er een vaccin is, kunnen we niet als vanouds samenkomen.

Wat ik me tijdens deze crisis realiseer: altijd al zijn er mensen die nóóit naar de kerk kunnen. Vanwege hun gezondheid. Lichamelijk of psychisch. Je zou ze 'zwak' kunnen noemen.

Waar moeten zij God ontmoeten? En waar ontmoeten wij God, nu we al tijden niet naar de kerk kunnen? En straks misschien soms, maar zeker niet iedere zondag? Hoe komen we God tegen in deze tijd, in deze stad?

Nou, zeker de ouderen weten dat nog wel, we hebben geleerd dat je God kunt leren kennen uit zijn Woord. En uit de schepping. (NBG art.2) In het liedje van Elly en Rikkert en uit onze tekst hoor ik nog iets. En dat is een lijn die door heel de Bijbel heen terugkomt. Je ontmoet God in je eigen zwakte. En in anderen die zwak zijn of zwakke momenten hebben. Je ziet Gods kracht daar, waar zwakheid is.

Kijk, we weten wel dat God niet opgesloten zit in een kerkgebouw. En ook niet in een kerkdienst. Maar nu we de kerkdiensten moeten missen, nu lijkt het soms wel of ons geloof daar van af hangt. En zeker, we missen het samenkomen. In de kerk is alles gericht op dienst aan God. En dat hebben we nodig. Maar laten we niet bij de pakken neer gaan zitten nu we daar niet kunnen zijn. Want God

is groter dan de kerk. Salomo zei het al bij de ingebruikname van de Tempel in het Oude Israël: God is niet te vatten in dit gebouw. Hij is zelfs groter dan het heelal. (1 Kon.8:27)

En dus kun je inventief zijn. Dit is een tijd, waarin we onze manier van kerk-zijn wel móéten heroverwegen. Je mag daarin ook een kans zien. Zie het niet als verlies, maar als een uitdaging. We mogen anders kijken.

Want waar openbaart Gods kracht zich? In wie? En waar woont hij? Hoe krijg je iets van God te zien? Paulus zegt het: in zwakheid. Ja, en dat is wel lastig in onze samenleving. De norm is sterk zijn. Dan tel je mee. Dan hoor je er bij. En ik merk bij mezelf ook die reflex.

- Voor mezelf: ik houd me liever groot.

- En richting de ander: ik zie wie zwak is regelmatig over het hoofd.

Ik ben kind van mijn tijd.

Maar Jezus zei het al: mijn koninkrijk is anders dan de tendens in deze wereld (Joh.18:36). Mijn *stijl* is anders. Ook in het eerste deel van de Bijbel stond het al: niet door kracht, ook niet door geweld, maar door mijn Geest, zegt de HEER (Zach.4:6). En dan gaat het nota bene over de bouw van de tempel. Juist in het zwakke van de mens ligt ruimte voor God.

Daarom hemelt Paulus zijn eigen zwakheid op. Kijk, hij heeft genoeg krachtige dingen waar hij mee te koop zou kunnen lopen. Maar hij kiest voor iets zwaks. Hij koketteert er niet mee. Maar is er wel eerlijk over. Hij vertelt over zijn zwakheid, omdat in zijn zwakheid juist de kracht van Gód zichtbaar kan worden. Ik zeg 'kan worden', want het gebeurt niet altijd en niet altijd meteen.

Ook bij Paulus heeft een tijd geduurd voor hij die kracht ontdekte. Voor hij de zwakte ook durfde toe te laten. Hij schrijft zelf over drie gebedsperiodes. Ik stel me zo voor dat hij zich wijdde aan gebed met vasten. Of hij maar verlost mag worden van wat hem kwelt. Wat hem zwak maakt, voor zijn idee. Paulus kennende zijn dat intense periodes geweest en niet zomaar drie keer een los gebed. Die eerste twee keer heeft hij misschien wel niets van God ervaren. En wilde hij zijn eigen zwakheid niet accepteren.

Zo kan het gaan. Ook in jouw leven. Maar je mag Paulus, je mag God op zijn woord geloven. Juist als je zwak bent, zal Jezus vroeg of laat de ruimte nemen. En zul jij zelf Gods kracht zien. En ook anderen zullen dat in jouw leven opmerken.

En als je God dus een tijdje niet kan vinden in de kerk. Omdat de kerk gesloten is. Omdat je niet iedere zondag naar de dienst kan. Kijk dan om je heen.

- In je eigen leven. Waar jij het niet redt, juist daar krijgt God ruimte.

- En in het leven van anderen: je mag bemoedigen. En zelf bemoedigd worden.

Het is niet erg als je zwak bent. Als je moet toegeven dat je het zelf niet redt. Dat je geen oplossing weet. Dat je het ff niet meer ziet. Want juist dan kan God zijn kracht laten zien.

En dus: zoek de ander op. In de kringen van de kerk. Daarbuiten. Straks kan dat weer iets beter live dan nu. Maar nu al kan het via Zoom. En doe je dan niet groter voor dan je bent. Maar toon je kwetsbaar. Laat je zwakte maar zien. Zomaar ineens kan Gods kracht zich openbaren. Dus je eigen zwakheid niet ontlopen. En ook mensen niet ontlopen die door de maatschappij misschien wel als 'zwak' betiteld worden. Kom zo dichtbij mogelijk. En let op wat God aan het doen is. In hen en via

hen. En misschien ook wel via jou. Want juist in zwakheid kan de kracht van Christus openbaar worden.

Het liedje van Elly en Rikkert eindigt hoopvol. Zoals de tekst uit Jesaja waar het op gebaseerd is ook hoopvol eindigt:

Waar woont God?

In de hoge, in het heilige,
waar geen mens hem ziet.

Waar woont God?

Bij de zwakken, bij de kleinen,
die stuk zijn van verdriet.

Daar woont de Here God
en hij brengt een keer in hun lot.

Waar zwakheid niet uitgesloten, genegeerd wordt. Daar krijgt God de kans zijn kracht te laten zien. Dus stop wat zwak is niet weg. Maar laat het in je blikveld. Geef het ruimte in je leven. Dan zul je Gods kracht zien. Zoals hij belooft.

Amen